

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/70/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311010297
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2011:8311010297.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 01.12.2011 v trestnej veci proti obžalovanému M. F. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T 74/2011 zo dňa 29.06.2011 jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obž. M. F..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného M. F. vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- v období od 07.03.2011 do 18.03.2011 sa zdržiaval v B. na iných miestach a bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. OT 1/2011 zo dňa 05.01.2011, právoplatným toho istého dňa, pričom výzvu na nástup výkonu trestu odňatia slobody prevzal dňa 23.02.2011 a bol si plne vedomý toho, že najneskôr v priebehu dňa 06.03.2011 má nastúpiť výkon trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v K., do výkonu ktorého bol dňa 18.03.2011 v čase o 22.00 hod. príslušníkmi OKP, ORPZ S. dodaný na základe príkazu na dodanie do výkonu trestu vydaného Okresným súdom Humenné sp. zn. OT 1/2011 zo dňa 14.03.2011.

Za to mu podľa § 348 ods. 1 s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, čo do výroku o treste, podal v zákonom stanovenej lehote obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že k spáchaniu skutku sa priznal, bol si vedomý toho, že má nastúpiť výkon trestu, avšak nemal dostatok finančných prostriedkov na cestu a zakúpenie osobných a hygienických potrieb. Zo zúfalstva si pichol inzulin určený jeho manželke, upadol do kómy a od 09.03. do 12.03.2011 bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení. Ďalej uviedol, že chcel dobrovoľne nastúpiť výkon trestu po tom, čo dňa 18.03.2011 obdrží jeho manželka sociálne dávky, o čom svedčí to, že v čase jeho zatknutia už mal zakúpené osobné a hygienické veci a zbalenú tašku. Taktiež poukázal na to, že sa stará o nezaopatrenú 14 ročnú dcéru, ťažko chorú invalidnú manželku trpiacu cukrovkou, problémami so srdcom a krvným tlakom a astmou v

štvrtom vývojovom štádiu. Súd mal za poľahčujúcu okolnosť vziať do úvahy aj to, že trestný čin spáchal pod vplyvom tiesnivých osobných a rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil a prihliadnuť aj na dĺžku času, počas ktorého maril výkon úradného rozhodnutia - neskryval sa, neutekal a zdržiaval sa na mieste trvalého bydliska. Z uvedených dôvodov obžalovaný žiadal napadnutý rozsudok čo do výroku o treste zrušiť a upustiť od uloženia trestu, resp. uložiť trest na samej spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že vychádzal zo základných zásad ukladania trestov upravených v § 34 a nasl. Tr. zákona.

Súd prvého stupňa správne zistil, že obžalovanému poľahčovalo, že sa ku spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.), obžalovanému priťažovalo, že za trestný čin už bol odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.). Obžalovaný má v odpise registra trestov 15 záznamov, čo znamená, že v minulosti sa už v 15 prípadoch do rozporu so zákonom dostal a aj keď v 6 prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, fikcia neodsúdenia sa, z hľadiska hodnotenia jeho osoby, na skutočnosť, že aj v týchto prípadoch sa trestnej činnosti dopustil, nevzťahuje.

Obžalovanému teda priťažovalo, že za trestný čin už bol odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.) a naopak poľahčovalo, že k spáchaniu trestného činu sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.).

U obžalovaného bola teda zistená rovnováha poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, a preto zákonom stanovenú trestnú sadzbu pre trestný čin, z ktorého bol uznaný vinným, teda vo výmere až dva roky, nebolo nutné postupom podľa § 38 Tr. zák. nijako ďalej upravovať.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný v odvolaní poukázal na to, že do výkonu trestu odňatia slobody nenastúpil preto, že nemal peniaze na cestu a osobné a hygienické potreby a že tak chcel urobiť po tom, čo jeho manželka dostane sociálne dávky. Odvolací súd však nemôže takéto ospravedlnenie obžalovaného akceptovať. Z obsahu priloženého spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. OT 1/2011 totiž vyplýva, že trestný rozkaz (ktorým bol odsúdený) mu bol doručený dňa 05.01.2011 a teda obžalovaný musel vedieť, že ak trestný rozkaz nadobudne právoplatnosť, bude musieť uložený trest vykonať. Výzva na nastúpenie výkonu trestu mu bola doručená do vlastných rúk 23.02.2011 a obžalovaný v nej bol riadne poučený o tom, že ak v stanovenej lehote nenastúpi výkon trestu odňatia slobody, hrozí mu trestný postih pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Obžalovaný si musel byť vedomý následkov porušenia povinnosti nastúpiť výkon trestu, avšak aj napriek tomu si túto povinnosť nesplnil. Pokiaľ na strane obžalovaného skutočne existovali prekážky brániace mu nastúpiť výkon trestu odňatia slobody a

obžalovaný by inak skutočne mal v úmysle nastúpiť výkon tohto trestu, mohol tieto skutočnosti oznámiť či už súdu, ktorý ho na nastúpenie výkonu trestu vyzval, alebo ÚVTOS K., kde mal na výkon trestu nastúpiť. Obžalovaný tak neurobil, a to ani pod hrozbou trestného postihu a výzvu na nastúpenie výkonu trestu odignoroval. Odvolací súd preto neuveril obžalovanému, že dôvodom jeho konania bola zlá finančná situácia, ktorá mu bránila nastúpiť výkon trestu. Pokiaľ obžalovaný v odvolaní žiadal, aby súd bral do úvahy poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. h) Tr. zák. - že spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil, tak na takéto zohľadnenie v tomto prípade nie je dôvod. Skutočnosť, že obžalovaný má 14 ročnú dcéru a invalidnú manželku, totiž sama o sebe neznamená existenciu uvedenej poľahčujúcej okolnosti. Na to by totiž musela byť preukázaná príčinná súvislosť medzi tiesnivými osobnými pomermi a spáchaním trestného činu, čo však v tomto prípade nebolo preukázané.

Prvostupňový súd taktiež správne zistil, že obžalovaný si pichol inzulin určený jeho manželke až 2 dni po tom, čo mal nastúpiť výkon trestu odňatia slobody, a teda až po tom, čo prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia spáchal. Prvostupňový súd preto správne uviedol, že na toto sebapoškodzovanie nie je možné prihliadať.

Trest uložený prvostupňovým súdom vo výmere 5 mesiacov považuje odvolací súd za primeraný vzhľadom na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Za spáchaný prečin bolo možné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere do 2 rokov. Odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie miernejšieho trestu a už vôbec nie odôvodňujúce upustenie od potrestania. Naopak, z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že obžalovaný je recidivistom, ktorý bol viackrát vo výkone trestu odňatia slobody, avšak ten uňho nespĺnil svoj účel, keď sa obžalovaný aj napriek tomu opakovane naďalej dopustil úmyselnej trestnej činnosti. Miernejší trest by mal opodstatnenie u prvotrestanej osoby, ktorá doposiaľ neprišla do rozporu so zákonom a ňou spáchaná trestná činnosť by bola iba výnimočným vybočením z inak riadneho spôsobu života, čo s ohľadom na už konštatované dôvody a z toho vyplývajúcu relatívne nepriaznivú prognózu nápravy obžalovaného, nie je prípad prejednávanej veci.

Nepochybil súd prvého stupňa ani pri zaradení obžalovaného pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže podmienené odloženie uloženého trestu s ohľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život, neprichádza do úvahy (§ 49 ods. 1 Tr. zák.) a obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.).

Nezistiac teda dôvody pre zmenu či zrušenie napadnutého rozhodnutia, krajský súd odvolanie obžalovaného postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.